

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟΝ ΙΦΕΤ
ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΑΚΑΡΙΑΡΗ ΓΙΩΡΓΟ

Συναδέλφισσες συνάδελφοι
Συναγωνιστές, συναγωνίστριες

Κάποιοι νόμισαν ότι τελείωσαν με εμάς.

Κάποιοι νόμισαν ότι δώσανε το τελικό χτύπημα στους εργαζόμενους κάνοντάς τους να σκύψουν το κεφάλι.

Κάνανε για άλλη μια φορά λάθος. Είμαστε εδώ. ΜΑΖΙ. ΕΝΩΜΕΝΟΙ. ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ. ΟΡΓΙΣΜΕΝΟΙ.

Ζήσαμε δύο χρόνια πρωτόγνωρα.

Ζήσαμε καταστάσεις πρωτοφανείς.

Μας αρπάξανε τα πάντα.

- Μείωσαν τους μισθούς μας.
- Κατάργησαν δώρα Χριστουγέννων – Πάσχα – Καλοκαιριού στις ΔΕΚΟ.
- Αύξησαν τα όρια συνταξιοδότησης.
- Κατάργησαν τις συλλογικές συμβάσεις.
- Φέρανε νέες μορφές εργασίας καταργώντας την κανονική.
- Βγάλανε στην απόλυση – εφεδρεία χιλιάδες συναδέλφους.
- Επέβαλαν φόρους – χαράτσια, φόρους άδικους και παράνομους που γονάτισαν σπίτια και οικογένειες.
- Κάθε σπίτι και ένας άνεργος. Κάθε σπίτι και μια τραγωδία.
- Αφήσανε τα παιδιά μας χωρίς βιβλία, χωρίς σχολεία, χωρίς καθηγητές, χωρίς δασκάλους. Αφήσανε τα παιδιά μας χωρίς όνειρα κι ελπίδα.
- Φέρανε την εργασιακή ζούγκλα σε κάθε χώρο εργασίας.
- Σπιλώσανε επί μήνες τους Έλληνες εργαζόμενους με τη μαύρη προπαγάνδα τους, με την πληρωμένη ειδησεογραφία τους. Με τα γνωστά άγνωστα παπαγαλάκια τους.
- Μας είπανε τεμπέληδες (ποιους εμάς που εργαζόμαστε τις περισσότερες ώρες την εβδομάδα από όλους τους εργαζόμενους της Ευρώπης βάσει της δικιάς τους στατιστικής τους υπηρεσίας).
- Μας είπανε υψηλόμισθους (ποιους εμάς που έχουμε τον χαμηλότερο μισθό από όλους στην Ευρώπη, βάσει της δικιάς τους στατιστικής τους υπηρεσίας).

Μας είπανε βολεμένους και συντεχνίες. Συντεχνία οι ιδιωτικοί υπάλληλοι, οι δημόσιοι, οι υπάλληλοι των ΔΕΚΟ, οι αγρότες, οι συνταξιούχοι, οι ταξιτζήδες. Είναι συντεχνία όλος ο Ελληνικός λαός λοιπόν.

Συντεχνία είστε όλοι εσείς κύριοι που οδηγήσατε μια περήφανη και αδούλωτη χώρα στην ΥΠΟΤΑΓΗ και το ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ. Είστε συντεχνία βρώμικη, υποταγμένη, καθοδηγούμενη, επικίνδυνη.

Ζούμε στο χώρο του φαρμάκου τραγελαφικές καταστάσεις. Καταστάσεις που μας γυρίσανε πίσω σε εποχές μαύρες, σε εποχές δύσκολες για την Ελλάδα.

Οι Έλληνες φαρμακοβιομήχανοι, αυτοί που ανακηρύσσονται ακόμα και τώρα πρώτοι σε κέρδη σε όλη την Ευρώπη, πρωτοστατούν στη λυσσαλέα επίθεση κατά των εργαζομένων. Αυτοί που επί δεκαετίες παίρνανε ό,τι ζητούσαν από τις κυβερνήσεις. Αυτοί που τα κέρδη τους προκαλούσαν το κοινό αίσθημα. Αυτοί που σκορπούσαν δεκάδες εκατομμύρια Ευρώ σε εκπαιδευτικά σεμινάρια – αναψυχή ημετέρων σε τροπικούς παράδεισους. Πρώτοι αυτοί τρέζανε να αρπάξουν τη μεγάλη ευκαιρία που τους δόθηκε. Πρώτοι αυτοί τρέζανε να χύσουν κροκοδείλια δάκρυα για την οικονομική κρίση, για τα κέρδη που χάνουν, ότι δε βγαίνουν οικονομικά.

- Χιλιάδες απολύσεις Ιατρικών Επισκεπτών σε όλες τις εταιρείες.
- Εκατοντάδες φαρμακοϋπάλληλοι στο δρόμο.
- Απλήρωτοι εργαζόμενοι σε δεκάδες εταιρείες επί μήνες.
- Εταιρείες όπως PFISER – ALAPIS – ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΣ – LAVIFARM – ΚΑΝΑΡΟΓΛΟΥ - SANOFI – ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ – ΦΑΜΑΡ – ΙΦΕΤ και δεκάδες άλλες ζουν την εργοδοτική και κυβερνητική επίθεση. Με εργαζόμενους απολυμένους, απλήρωτους, σε εφεδρεία, εξαθλιωμένους.

- Αυθαιρεσία στο χώρο εργασίας. Η έκφραση: αν σου αρέσει, διαφορετικά απόλυση, έγινε σλόγκαν.

- Δεν υπάρχουν ωράρια εργασίας, δεν ξέρει πότε και σε ποια θέση θα εργαστεί ο καθένας. Αν θα εργαστεί αύριο.

- Η εκ περιτροπής εργασία έγινε θεσμός και πρέπει να λες και ευχαριστώ που εργάζεσαι μία ή δύο μέρες την εβδομάδα.

- Δεκάδες δε δώσανε δώρο Χριστουγέννων. Έτσι το ήθελαν, χωρίς να λογαριάσουν νόμους, δικαιώματα και ανθρώπινες ανάγκες.

- Κανένας έλεγχος από Επιθεωρήσεις Εργασίας, ανασφάλιστοι εργαζόμενοι που κλείνονται σε ψυγεία φαρμάκων, που τους φυγαδεύουν από την πίσω πόρτα. Αφεντικά που γνωρίζουν τι ώρα θα έρθει ο έλεγχος.

- Ένα κράτος δικτάτορας που σιγοντάρει την αυθαιρεσία.

Βάλανε νέο ωράριο στα φαρμακεία.

Από το πρωί μέχρι το βράδυ. Διαλύοντας οικογένειες, οδηγώντας τη γυναίκα εργαζόμενη στα φαρμακεία, που κατέχει το 60% του δυναμικού, να μην έχουν ζωή, να μην έχουν οικογένεια, να μην έχουν παιδιά.

Βάλανε τα παπαγαλάκια τους και τον κύριο Λοβέρδο να μυξοκλαίνε στα κανάλια ότι ο κόσμος δε βρίσκει φάρμακα.

Που στη χώρα που ένα φαρμακείο αναλογεί σε 1.000 κατοίκους, όταν στην Ευρώπη είναι ένα για δέκα χιλιάδες.

Όχι κύριε Λοβέρδο, στον Έλληνα δε λείπουν ώρες να ψωνίσει, του λείπουν χρήματα που εσείς και η κυβέρνησή σας του αρπάζατε. Διέλυσαν το επικουρικό μας ταμείο, το ΤΕΑΥΦΕ. Ένα ταμείο που εμείς δημιουργήσαμε το 1945 μαζί με ρομαντικούς εργοδότες. Ένα ταμείο κύριε Κουτρουμάνη πρότυπο χωρίς να έχει πάρει ούτε μία δραχμή, ούτε ένα ευρώ από το κράτος.

Το κράτος και οι κυβερνήσεις σας όμως αρπάζανε συνεχώς. Του γυάλισαν τα αποθεματικά του, τα κτίριά του, οι εισφορές του.

Αυτή η κατάσταση αλλάζει μόνο με αγώνα και ΑΝΑΤΡΟΠΗ. Σε κάθε φαρμακείο, σε κάθε φαρμακαποθήκη, σε κάθε εργοστάσιο.

ΧΩΡΙΣ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΕΣ. Δε θα τους αφήσουμε να πάρουν το χαμόγελό μας, την ελπίδα.

Δε θα τους αφήσουμε να πάρουν τη ζωή μας. Αυτόν τον αγώνα. Αυτήν την αλληλεγγύη τη χρωστάμε στους πατεράδες μας που δώσανε αίμα για να έχουμε καλύτερη Ελλάδα.

Αυτόν τον αγώνα τον χρωστάμε στα παιδιά μας. Στα παιδιά που κοίταγαν τον απολυμένο πατέρα περιμένοντας δώρο για τα Χριστούγεννα.

Σε αυτά χρωστάμε να βρουν μια Ελλάδα **ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ, ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΗΦΑΝΗ.**